

СТАНОВИЩЕ

От **проф. д-р Румен Петров Владимир**ов, преподавател по наказателно и международно наказателно право в Нов Български Университет,

На дисертационен труд за присъждане на научна степен **„доктор на науките“** в област на висше образование: 3. Социални, стопански и правни науки. Професионално направление: 3.6 Право, наказателен процес.

Автор: **Проф. д-р Иван Захари**ев Сълов, Пловдивски Университет „Паисий Хилендарски“ /ПУ/, Юридически Факултет, Катедра „Наказателноправни науки“.

Тема: **Тенденции в развитието на наказателнопроцесуалното доказателствено право на Република България.**

Следвайки образеца на ПУ за изготвяне на становище за „доктор на науките“, може да се отбележи следното:

1. Със заповед № РЗЗ-548 от 09.02.2017г. на Ректора на ПУ съм определен за член на научно жури за осигуряване на процедура за защита на дисертационен труд на горепосочената тема, за придобиване на научната степен „доктор на науките“ на ПУ в посочените област на висше образование, професионално направление и научна специалност. Автор на дисертационния труд е проф. д-р Иван Захари

ев Сълов. Представеният от катедрата комплект материали на хартиен носител е в съответствие с чл.45 /4/ от Правилника за развитие на академичния състав на ПУ относно наличието на изискващите се документи.

Що се отнася до кратките биографични данни, преди всичко във връзка с научната кариера на докторанта, може да се обобщи, че той е известен учен и преподавател, който е посветил повече от 40 години на изследвания по различни проблеми в областта на наказателно-процесуалното право. Преминал е през всички равнища на научно израстване – асистент, доцент, професор, защитил образователната и научна степен „доктор“.

2. Тематиката и целесъобразността на поставените цели и задачи в представения дисертационен труд е от изключително значение за

развитието на наказателнопроцесуалното доказателствено право, с оглед усъвършенстване на процесуалното законодателство и съответно за подобряване на процесуалната практика на съответните органи.

Както в своето научно творчество, така и дисертационния труд авторът следва специфична обхватна методика и отличителен широк индивидуален интердисциплинарен подход, който се основава не само на теоретични положения от процесуалната наука, но и на такива от редица други правни и социални науки. Те му позволяват да бъде максимално убедителен и точен в анализите и критиките, както и в предложенията за усъвършенстване на наказателното правораздаване у нас.

3. Самият дисертационен труд има обем от 186 страници, които включват следните структурни части : увод, четири глави с общо 11 параграфа, заключение и библиография. Изложението е максимално конкретно и предметно.

Във всяко научно съчинение и особено в дисертационен труд за присъждане на степента „доктор на науките“, особено внимание заслужават академичните приноси, оригиналните идеи и съдържащите се приноси. В приложения автореферат те са достатъчно изчерпателно и коректно отразени. Измежду тях може да се открият следните:

- За първи път в процесуалната ни доктрина се обръща внимание, че в основата на всички констатирани недостатъци в теорията, законодателството и практиката се счита влиянието на т.нар. пазарен фундаментализъм /неолиберализъм/ върху принципите на българската наказателнопроцесуална система и преди всичко с постепенното налагане на формалната теория на доказателствата;

- Също за първи път се обръща внимание на постепенното възприемане в НПК на извън процесуалните и принципно негодни оперативни способности за събиране на информация, както и стремеж за придаване доказателствена сила на така събраната информация;

- Като принос може да се отчете и съдържащия се в дисертацията анализ на приликите и разликите в някои същностни елементи от понятийния апарат на процесуалната теория. Специално трябва да се подчертае проведената разлика между понятията „факт“/факти/ и „фактически данни“, като тяхното разграничаване има основно значение за дефиниране на понятието „доказателство“ в наказателното производство. От друга страна, като прави научно съпоставяне на понятията: „юридическа сила“,

„доказателствена сила“ и „процесуална стойност“, авторът установява, че по същество те са тъждествени понятия. Във връзка с това се приема, че доказателствената сила е единно и ненарушимо цяло и не може да се раздробява на части, които след запълване с някакво „непълно“ съдържание и последващо събиране на тези части, да представят доказателствената сила с „пълно“ съдържание. Такова юридическо „инженерство“ е назовано със съчетанието „инквизиционна аритметика“;

- Дисертантът е последователен и от по-рано е аргументирал тезата си, която отново поддържа, че е недопустимо една осъдителна присъда да бъде постановена само на база показания на анонимни /тайни/ свидетели и данни, събрани със СРС. За целта са направени и съответни предложения де леге фереида.

4. Следва да се подчертае, че дисертантът има изцяло лично участие в проведеното изследване и в максимална степен формулираните приноси и получените резултати, са негова лична заслуга. Съдържанието на автореферата, което е направено според изискванията на съответните правилници, отразява адекватно дисертационното изложение и очертава основните резултати, постигнати в дисертацията. Към автора може да се отправи една обща препоръка, че е по-академично да се разглеждат и критикуват най-вече изразените в теорията виждания, становища и тези, а имената на техните автори или поддръжници да не присъстват горе в изложението, а долу под линия.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Дисертационният труд „Тенденции в развитието на наказателнопроцесуалното доказателствено право на Република България“ съдържа **сериозни научни, а също и научно-приложни и приложни резултати, които представляват оригинален принос в науката и отговарят на всички изисквания** на ЗРАСРБ, Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и съответния Правилник на ПУ „Паисий Хилендарски“. Представените материали и дисертационни резултати напълно съответстват на специфичните изисквания на Юридическия факултет, приети във връзка с Правилника на ПУ за приложение на ЗРАБРБ.

Дисертационният труд показва, че дисертантът проф. д-р Иван Захариев Сълов притежава задълбочени теоретични знания и професионални умения по научната специалност наказателен процес, като **демонстрира** качества и умения за провеждане на изследвания с получаване на оригинални и значими приноси.

Поради гореизложеното, **убедено давам моята положителна оценка** за проведеното изследване, представено от изготвеното становище за дисертационния труд, автореферата, постигнатите резултати и **предлагам на почитаемото жури да присъди научната степен „доктор на науките“** на проф. д-р Иван Захариев Сълов, в област на висше образование: Социални, стопански и правни науки, професионално направление: 3.6 Право, научна специалност наказателен процес.

19.04.2017г.

Изготвил становището:

Г. Пловдив

/Проф. д-р Румен Владимиров/